

ದಾಸಯ್ಯ ನಡ ನಡ' ಅಂದು ಕುಂಡ ತಿರ್ಗಿಸಿ ಓಡಿದವು. ಬಿಸಿಲಿಗ ಪ್ರಾಯ ಬರುತ್ತೇ ವಾಗಳಿ ಓಡಾಡೋಎದು ನಿಂತೋಂಯ್ಯ. 'ಇದ್ದಾನ ಇದು ಹಿಂಗಾಯ್ಲು?' ಅಂತ ಚೊಳಬುಗ ಪಟ್ಟಂಡು ಅಂಕಪ್ಪ ತಿಗೆ ಮರದತವು ಹೂಕಿಟ್ಟು. ಬಿಸಿಲಿಗ ವಯಸ್ಸಾಗ್ನ ಬಂದೂ ಒಂದೊ ಕಡ್ಡಿ ಅಳ್ಳಾಡಿಲ್ಲ. ರೋಡು ಕಾಳಮಾಯಿ ನಾಲ್ಕು ತರವಾಗಿ ಕಾಕೋಲೇ ಹಂಗಾದ್ದೆ ಅಂಕಪ್ಪ ನಡಿಯಾಕ ಸುರು ಮಾಡಿದನು. ಅದ್ದ ಹೊಟ್ಟೆ ಹಸಿವಿಂದ ನಡಿಯಾದು ಅಗ್ನಿಲ್ಲ. ಯಾವಾರ ಹಟ್ಟಿ ಕಂಡಿತಾ ಅಂತ ಶಾಶ್ವತ ನಡ್ಡ ಕೂತೂ ನಡ್ಡ ಮಾಡಿದನು. ಇನ್ನೂ ಸಿಗ್ಗಿಲ್ಲ. ರೋಡೊ ಕೆಲ್ಲ ಮಾಡಾಕ ಬಂದಿದ್ದ ದೊಡ್ಡೊಡ್ಡು ಮಿಸಿನ್ನುಗಳು ದಯ್ಯ ಕಂಡಂಗ ನಿಂತು ಹೆದರಿಸ್ತಿದ್ದವು.

"ಲೋ ಕುಸೆ, ಸಾವೂರು ಹವಣದ ಮಳ ಬಿಸುಗ ಕರಗಿಲ್ಲ. ಈ ಮನ್ನ ಹಾಕಿದ ಜೈವನಮೇಟ್ಟು ಸಿದಿದು ಜೋರಾದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಇಡಿಯಾಗಿ ಪ್ರುಡಿ ಮಾಡಾಕ ಅಗ್ನಿಲ್ಲ ಮನಂಗ. ನಾನಿನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಂಡೆ ಆಗೇ ಉಲ್ಲಿನಿಕಣ" ಅಂತ ಮುಗಿಲಿಗ ಚಾಚ್ಯಂಡಿಗಿಂದ ಆ ರಾಮನಗರದ ಬೆಟ್ಟೆ ಅಂಕಪ್ಪನ್ನು ಕರು ಹೇಳಿದಂಗಾಯ್ಯ. 'ನಾ ಉಲಿಗ ಹೋಗ್ಗೇ ಬೇಕು. ಅಪ್ಪ ಅವ್ವನ್ನು ನೋಡ್ದೇ ಬೇಕು' ಅಂತ ದುಡವಾಗಿ ನಿಂತನು. ಬಿಂಗರಿಯೋ ಹೊತ್ತ ಕಂಗಲ್ಲು ಹನಮಂಪವ್ವನ ಗುಡಿತವು ನಿಂತಿದ್ದನು. ಹತ್ತಿ ಜೀವನಿಂದ ಮನಸ್ಸನ್ನ ನೋಡಿದ್ದ ಕರಿಗಳು ಇಂದು ಅಂಕಪ್ಪನ್ನು ನೋಡಿ ಉಸಿರುಬಿಂಧಿತ್ತು. ಮಿನಿಪ್ಪು ಬಂದಾಗ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ಮುತ್ತಾರಲ್ಲ ಹಂಗ ನಾರಾಯ ಕರಿಗಳು ಅಂಕಪ್ಪನ ಮುತ್ತಂಡವು. ಕರಿಗಳ ಕಣ್ಣ ನೋಟವ ನೋಡಲಾಗದೆ ಅವನು ತಲತ್ತಿಗೆ ಸಿದ. ತಿಗೆ ನೋಡ್ದನ ಅಪ್ಪ ಹಂಗ ನೋಡ್ತಾ 'ಅನ್ನ ಕೊಡು ಹೂನೆ' ಅಂದಂಗಿತ್ತು. 'ನಾನೇ ಸತ್ಯೋಗೋಂಗವಿ ನಿಮ್ಮ ಯಾನೋ ಕೊಡ್ದಿ?' ಅಂದ್ರ ಕರಿಗಳು ಒಂದೂಲ ಅಂಕಪ್ಪನ ಬಾಗ್ನನ್ನ ಚೆಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದವು. 'ಕಾಡು ಕರಿಗಿಂತ್ಲು ವೇಸ್ಟು ಇವ್ವು ಹಣ್ಣು ಹಣ್ಣು ಸಾಯಿ, ಒಂದೊ ಪ್ರಾಕ್ಕೇಟು ಬೆಪ್ಪು, ಬೆದ್ದು ಏನೂ ಮಡ್ಲಿ ಮೂಡೇವಿ' ಆ ಬಾಗ್ನ ತಾಡು

ಎಸ್ಟು ನಡ್ಡವು. ಅಂಕಪ್ಪ ಗುಡಿತವು ನೀರು ಕುಡ್ಡ ಮನಿಕಂಡನು.

ಬೆಂಗ್ಲಾರು ಸಿಟಿ ಬುಟ್ಟ ಹದಿನಾಕನೇ ಜಿನಕ್ಕ ಅಂಕಪ್ಪ ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣಕ್ಕ ತಲುಪಿದನು. ತಾಯಿ ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಮಿಂದು ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬ ನೀರು ಕುಡ್ಡನು. ಶರೀಗ ಬಳಗ್ಗನಗ ತೆಗಿತ್ತಿದ್ದ ಅಂಗಿ ಮುಂದ್ಯ ಸಾಲಲ್ಲಿ ನಿಂತಂಡು ಸೌಂಕೆತಾಯಿ ಬ್ರಿಡ್ಮು ತಗ್ಗಿ ಬಾಗ್ಗಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಂಡು ಯಾವಾರ ನರಳಲ್ಲಿ ಮನುಗಿ ಸಂಬಿ ಅಯ್ಯಲೆ ನಡಿಯೋದ ರೂಡಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಇನ್ನೇಮು ಮಯ್ಯಾರು ಆಮ್ಮಾಕ್ಕ ನಂಜನಗೂಡು. ಆಮ್ಮಾಕ್ಕ ಅಪ್ಪ ಅಪ್ಪ ಅಪ್ಪ ಅಪ್ಪ ಅನ್ನೋ ಎಚ್ಚರವೇ ಅವನನ್ನ ನಡೆಸ್ತು ಇತ್ತು ಆದರ ನಡ್ಡೊ ನಡ್ಡ ಅಂಗಾಲು ಒಪ್ಪ ಬಂದೋರಿತ್ತು. ಶರೀಗು ಒದ್ದು ರೋಟಿನ ದೊಳಿ ಕಲ್ಲಾಗಳ ದೊತ್ತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವನ ನೆತಿಗ ಚುಚ್ಚಿದ್ದವು. ಆ ನೋವಿಗ ಅಂಕಪ್ಪನ ಸೀಡು ಕಡೆ ಅಯ್ಯ ಅದ್ವಾರಿ ಹದಿನೆಂಟನೇ ಜಿನಕ್ಕ ಕಡಕೊಳಕ್ಕ ತಲುಪಿದನು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದ್ಯ ಕೊಂಡಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆ ಮಾ ಮಾರಿ ಪ್ರಾಕ್ಕೇರಿಗ ಮೂಲಕ ಬಂದು ಇಡೀ ನಂಜನಗೂಡು ಬಿಡ್ಡಂಡಿತ್ತು. ನಂಜನಗೂಡು ಹೆಸ್ತ ಕೇಳುದ್ರಹದ್ರಕಳೋಹಂಗ ಮಾಡ್ಡಿಟ್ಟಿದ್ದು ಟಿವಿಗಳು. ಒಂದು ಸೋಳ್ಳೆ ಸುದ ನಂಜನಗೂಡ್ಡ ಹೋಗೋ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಅಂಕಪ್ಪ ಹೋಗೋಂದು?

ಸೋಳ್ಳೆಟಿಲಿ ಹೊಡುವ ಅಕ್ಕ ಶರ್ಕಿಲಾಕ ಅಂತ ಲಾಷ್ಟಿ ಹಗ್ಗೆಲ್ಲಿಗ ಹೋಗಿದ್ದಳು. ಬಿಂಗರಿಕಾರ ಡಾಗಟುತಪ್ಪ ಶ್ರೀಮುತ್ತಾರಲ್ಲ ಹಂಗ ನಾರಾಯ ಕರಿಗಳು ಮರಿಗಳು ರೋಡಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತಿಬೇರಕಾರ ಕಾಬ್ಬಿತಪ್ಪ ಮರಿಗಳು ಕಂಡವು. ಅಪ್ಪಾಗಳ ಅಟ್ಟಂಡು ನಾರಾಯ್ಗ ತೋರಸ್ಯೇತು ಅಂತ ದಿರೊ ಬಿನ್ ಹಟ್ಟಿಗ ಬಂದಳು. ಹದಿನೆಂಟು ಜೆನ ಅದ್ದೆಲ್ಲ ಅವರ ಹಟ್ಟಿ ಒಳಕ ಅಕ್ಕ ಮತ್ತು ನಾಕ್ ಮರಿಗಳು ಬಂದಿದ್ದು. 'ಅದೋ... ನೋಡ್ದ ಮರಿಗಳು ಬಂದವ' ಕೂಗಿದಲ್ಲ. ನಾರಾಯ್ಯಿದ್ದು ಸೌಂಡಲ್ಲ. ನೋಡ್ಡಿ ಅವನ ಮೂಲ್ಯಿ ಕಿವಿನಲ್ಲಿ ರತ್ನ ಬಿತ್ತಿತ್ತು.

